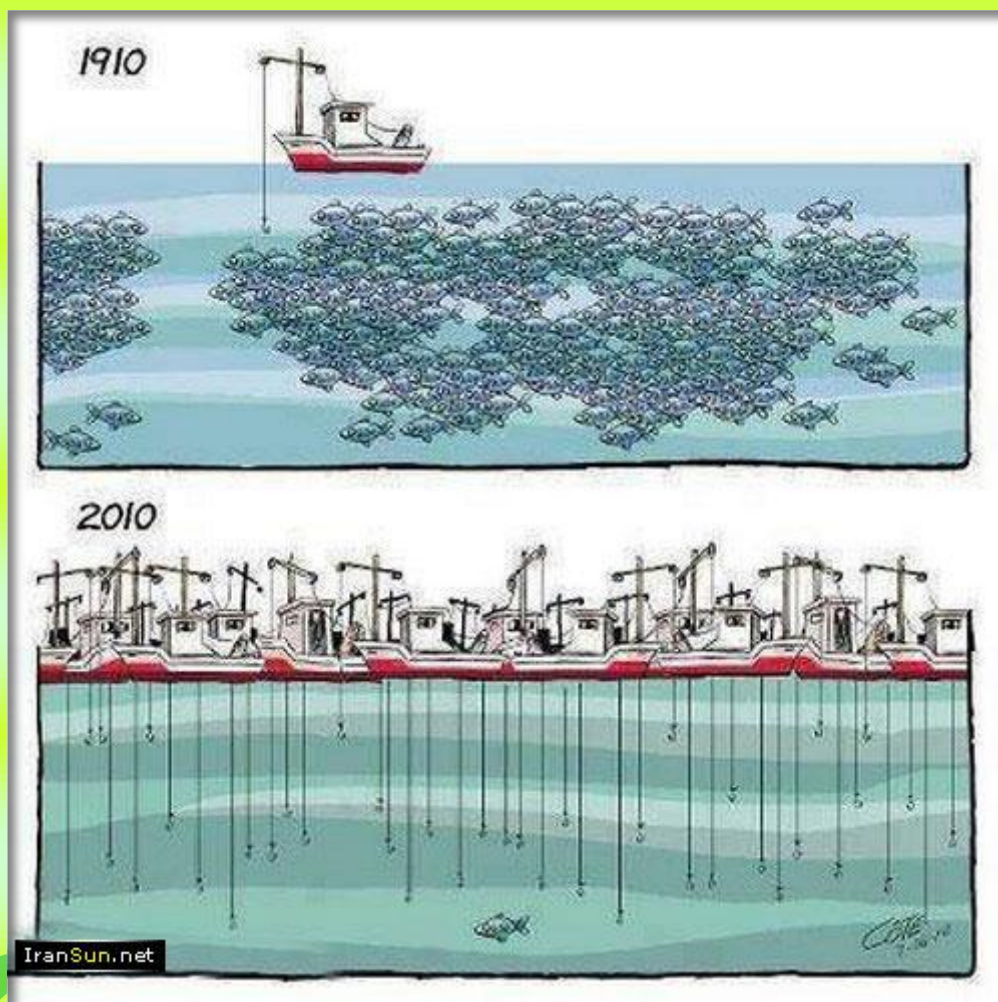

عنوان	اهمیت بازسازی ذخایر آبزیان
نویسنده	علی کریمی - 1392
مترجم	

تصویر گویا و جالبی است برای درک فشار بر ذخایر طبیعی آبزیان دریایی، شاید زمانی نه چندان دور یک شناور بود این همه ذخیره و حالا به مدد توسعه فناوری و استفاده از انواع شناورهای فوق مدرن صیادی و ابزارهای صید مدرن و ماهی یاب و... هزاران شناور و ذخایر خالی!، این واقعیت را نگارنده خود شاهد بوده است زمانی که برای گشت دریایی و نمونه گیری عازم دریا میشویم برای نهارمان آبزیان قابل مصرف صید نمی شود و آشپز شناور با گوشت قرمز و یا مرغ از ما پذیرایی میکند؟!

زمانی که بشر ماهی خور شد شاید این خطر را احساس نمی کرد که روزی با این تصویر مواجه شود. علاقه شدید بشر اولیه به غذاهای دریایی نخستین مهاجرت بشر را به خارج از آفریقا رقم زد. بر اساس تحقیقات باستان شناسی، بشر اولیه بیشتر از گوشت و شکار حیوانات خشکی استفاده می کرد. اما در حدود ۷۰ هزار سال پیش به غذاهای دریایی از جمله صدف علاقه مند شد.

زیستگاه بشر اولیه فقط در مدتی کمتر از چند هزار سال در طول کرانه دریای سرخ از شاخ افریقا تا سواحل غربی اقیانوس آرام گسترش یافت. پس از این گسترش نخستین بار مهاجرت بشر آغاز شد.

وبه این ترتیب بشر اولیه به استفاده از گوشت آبزبان راغب شد و به دنبال این علاقه و فراگیری شکار آبزبان ، بتدریج که جمعیت اولیه کره خاکی افزایش یافت قرن ها بعد ذخایر آبزبان جوابگوی نیاز جوامع انسانی نبود. از سوی دیگر برداشت بی رویه از ذخایر ، آلودگی های ناشی از فعالیت انسانی از قبیل آلودگی های صنعتی و کشاورزی ، نفتی و خانگی و عوامل طبیعی و پدیده های جوی از جمله عوامل تخریب کننده زیستگاههای طبیعی و کاهش ذخایر بود . برای مقابله با این بحران قرن اخیر همان بشر مهاجرت کننده دست به ابتکاراتی زد تا صید از ذخایر طبیعی را افزایش دهد از جمله آنکه فناوری صید را ارتقاء داد و تعداد شناورها را بیشتر و تجهیزات آن را کاملتر کرد و برای صید وارد اقلیم خارج سرزمینی و آبهای دور شد و همچنین به گله داری دریایی روی آورد. لیکن این ابتکارات نیز چندان کار ساز نبود از این روی به بازسازی ذخایر روی آورد . در این شیوه آبزبانی را که ذخایر آن بیشتر آسیب دیده بود و یا اهمیت خوراکی و تجاری داشت به صورت مصنوعی و خارج از محیط طبیعی تکثیر نمود و پس از آنکه نوزدان به مرحله ای رسیدند که قادر به حفظ و بقاء خود در محیط طبیعی باشند آنها را در زیستگاه اصلی رها نمود این شیوه کمک موثری به حفظ و بازسازی ذخایر آسیب دیده یا در حال انقراض بود.

بنابراین این روش را باید برای تامین غذا و بقا خود و آبزبان مورد توجه جدی قرار دهیم .